

gistsoorten (in zuivere culturen gekweekt in porphyrinevrije voedingsbodems) coproporphyrine kunnen samenstellen, een stof, die in zeer kleine hoeveelheden in urine steeds schijnt voor te komen en in het lichaam, voor zoover wij weten, uit bloedkleurstof (misschien ook uit chlorophyll?) ontstaat (FISCHER en H. FINK, *Zeitschrift für physiologische Chemie*, dl. 150, 1925, bldz. 243). De vorming van een aan haematoporphyrine zeer na verwante kleurstof in planten staat dus wel vast. Maar verder deelt O. SCHUMM mee (*ibidem*, bldz. 276), dat de vorming van ijzerverbindingen, misschien wel van haemochromogeen zelf, ook zeer waarschijnlijk is. Deze uitkomst sluit zich aan bij die van D. KEILIN (1925), die in gist „cytochrom” vindt en dat wellicht hetzelfde (mengsel) is als myohaematine, door MC. MUNN in spieren van duiven gevonden. SCHUMM toont nu aan, dat uittreksels van gist en verschillende zaden de benzidine-reactie (ook na koken) geven en bovendien de pyridine-haemochromogeen-reactie. Uittreksels met ijsazijn en chloroform bleken een kleurstof te bevatten, die niet van haematine (dus geoxydeerd haemochromogeen) kon worden onderscheiden. Volgens de verschillende onderzoekers kan het voorkomen in planten van deze kleurstoffen (trouwens in niet zoo heel kleine hoeveelheden) in het geheel niet aan verontreiniging met stoffen van dierlijke afkomst worden geweten.

RINGER.

Ontleding van eosinophile korrels. — A. NEUMANN heeft eosinophile korrels van de leucocyten van het paard geïsoleerd en scheikundig onderzocht, evenals vroeger reeds PETRY had gedaan. Beiden vinden geen ijzer; NEUMANN, in tegenstelling met PETRY, wel phosphor in het praeparaat. Met zoutzuren alcohol werd een lipoïde stof verkregen, welke in de granula aan eiwit gebonden is. Deze granula geven, ofschoon zij geen ijzer bevatten, zoowel een peroxydase-reactie met benzidine als een oxydase-reactie (synthese van indophenol). De benzidine-reactie blijft, zolang er nog stikstof in het praeparaat aanwezig is. Aan het lipoïed, niet aan een basische eiwitstof worden de sterke eosinophilie der granula toegeschreven (*Zeitschrift f. Zellforschung*, Bnd. 3, 1925, bldz. 38).

M. A. VAN HERWERDEN.

Invloed van zouten op leverwerking. — Hier is al vroeger gesproken over de beschouwingen van F. KRAUS en H. ZONDEK, over het verband tusschen de werking van parasymphathische en symphathische zenuwen, hormonen en metaal-ionen. De zenuwen en hormonen zouden hun werking tot stand brengen door een verschuiving van het evenwicht tusschen de calcium-, kalium-, natrium- en magnesium-ionen. En zoo zou ook een overwegen van calcium-ionen een werking als van symphathische zenuwen of ook van adrenaline, een overwegen van kalium-ionen een werking als door prikkeling van parasymphathische zenuwen teweegbrengen. De ionen zouden toestandsveranderingen in de colloïdale levende stof tot stand brengen. Men heeft den laatsten tijd herhaaldelijk gewezen op de twee-phasische werking der metaal-ionen en ook